

มาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์ (Responsible Minimum Standards: RMS) สำหรับโคนม

เอกสารแนบนี้ครอบคลุมข้อกำหนดสำคัญด้านสวัสดิภาพสัตว์สำหรับโคนม ผู้ศึกษาควรอ่านเอกสารหลักการของมาตรฐานขั้นพื้นฐานสำหรับโคนมควบคู่กับเอกสารแนบชิ้นนี้ เนื่องจากเนื้อหาในเอกสารหลักการกล่าวถึงข้อกำหนดโดยรวมของสัตว์ในฟาร์มทุกประเภท

เกี่ยวกับ FARMS Initiative และมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์

Farm Animal Responsible Minimum Standard (FARMS) initiative ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อขับเคลื่อนให้สถาบันการเงินสนับสนุนผู้ผลิตเนื้อสัตว์ นม ไข่ และบริษัทผู้ผลิตอาหารอื่น ๆ ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อนำไปสู่การประกอบธุรกิจตามมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์ และแนวทางการปฏิบัติที่ดีต่อสัตว์ในฟาร์ม ซึ่งรวมถึงวิธีการขนส่ง และการฆ่า

ภาคีเครือข่ายด้านสวัสดิภาพสัตว์ร่วมกันพัฒนา *FARMS Initiative* โดยมาตรฐานทั้งหมดถูกกำหนดขึ้นตามกรอบและแนวทางการปฏิบัติระดับสากล และข้อมูลจากองค์กรพิทักษ์สัตว์แห่งโลก และองค์กรด้านสวัสดิภาพสัตว์ที่ได้รับการรับรอง เอกสารหลักการของมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์ฉบับนี้อธิบายถึงข้อกำหนดที่ครอบคลุมชีวิตของสัตว์ในฟาร์มหลายสายพันธุ์ ผู้ศึกษาควรอ่านควบคู่กับเอกสารชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพเฉพาะสัตว์แต่ละประเภท

มาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์สำหรับโคนม

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 1: ข้อจำกัดเรื่องพื้นที่

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 1:

- 1.1 ห้ามการเลี้ยงแบบผูกล่าม (Tethering)
- 1.2 ห้ามการเลี้ยงแบบผูกยืน (Tie stall)
- 1.3 โรงเรือนแบบช่องนอน (Cubicle) ต้องมีความยาวมากพอ เพื่อป้องกันไม่ให้โคนมเอนตัว หรือยืนทิ้งน้ำหนักลงขาหลัง ในขณะที่เดียวกันช่องนอนควรมีขนาดกว้างมากพอให้โคนมสามารถลุกขึ้นยืนหรือทิ้งตัวลงนอน โดยไม่กระทบกับช่องนอน
- 1.4 ต้องมีคอกเหมาะสมกับจำนวนโคนม หรือมากกว่า 5%
- 1.5 ห้ามการเลี้ยงลูกโคนมแบบขังคอก หรือแบบผูกยืน
- 1.6 ลูกโคนมควรถูกจับให้อยู่เป็นคู่ด้วยกันจนกว่าจะอายุครบ 8 สัปดาห์ ก่อนปล่อยเลี้ยงร่วมกับฝูง

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 2: สภาพแวดล้อมย่ำแย่และไม่เหมาะสม
มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 2:

- 2.1 ปล่อยให้โคนมหากินในทุ่งหญ้าอย่างอิสระในฤดูกาลเพาะปลูก ยกเว้นช่วงที่สภาพอากาศอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของสัตว์ได้
- 2.2 ปูพื้นโรงเรือนให้โคนมและลูกโคนมด้วยวัสดุที่ช่วยให้สัตว์สามารถอาศัยอยู่อย่างสะดวกสบาย เช่น ฟาง หรือทราย
- 2.3 พื้นต้องไม่หยาบหรือลื่นจนเกินไป เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุแก่สัตว์

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 3: โภชนาการที่ไม่เหมาะสม
มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 3:

- 3.1 ปริมาณธัญพืชในอาหารที่โคนมได้รับในแต่ละวันไม่ควรเกิน 40%
- 3.2 ลูกโคนมต้องได้รับน้ำนมเหลืองคุณภาพอย่างน้อย 4.5 ลิตร (หรือ 10% ของน้ำหนักตัว หรือในปริมาณมากกว่า) (อิมมูโนโกลบูลิน 50 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร) ภายใน 6 ชั่วโมงแรกหลังคลอด ควรปฏิบัติอย่างเดียวกันต่อลูกโคนมที่ต้องถูกขนส่งเคลื่อนย้าย ถูกการุณยฆาต หรือถูกส่งไปโรงเชือด
- 3.3 ลูกโคนมที่ไม่ได้รับน้ำนมจากแม่ (Non-suckled) ต้องได้รับอาหารเหลวอย่างน้อย 8 สัปดาห์หลังคลอด ในขณะที่ลูกโคนมที่มีอายุมากกว่า 2 สัปดาห์ต้องได้รับใยอาหาร และธาตุเหล็กในปริมาณมากพอเพื่อควบคุมให้ค่าฮีโมโกลบินในเลือดอยู่ที่อย่างน้อย 9 กรัม/เดซิลิตร

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 4: ขั้นตอนการเลี้ยงดูสัตว์ที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 4:

- 4.1 ห้ามตัดหางโคนม
- 4.2 การคัดเลือกโคนมไม่มีเขา (Polled cattle) ดีกว่าการทำลายเขาของโคนม
- 4.3 ห้ามทำลายเขาโคนม
- 4.4 สำหรับการทำลายเขาโคนม ต้องให้ยาสลบและยาแก้ปวดแก่สัตว์ และต้องทำในขณะที่สัตว์อายุน้อย (ประมาณ 3 สัปดาห์)
- 4.5 การกำจัดขนบริเวณเต้านมโคด้วยเปลวไฟ (Udder flaming)

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 5: การเพาะพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์
มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 5:

- 5.1 ห้ามปรับปรุงสายพันธุ์โคนมเพื่อให้ปริมาณน้ำนมมากเกินไป แต่ควรเป็นสายพันธุ์ที่ปรับตัวต่อสภาพอากาศ โภชนาการ และโรคในท้องถิ่นได้ดี

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 6: ปัญหาขาและขาเจ็บ (Lameness) และโรคเต้านมอักเสบ (Mastitis)

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 6:

- 6.1 ต้องมีกระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดปัญหาขาและขาเจ็บ รวมถึงโรคเต้านมอักเสบ
- 6.2 ความชุกของปัญหาขาและขาเจ็บควรต่ำกว่า 10% ของจำนวนโคนมทั้งหมด
- 6.3 อัตราการเกิดโรคเต้านมควรอยู่ต่ำกว่า 25 เคสต่อโคนม 100 ตัว

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 7: การขนส่ง

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 7:

- 7.1 การขนส่งโคนมทางบกต้องใช้เวลาสูงสุดไม่เกิน 8 ชั่วโมง
- 7.2 การขนส่งโคนมทางทะเลต้องมีสัตวแพทย์ติดตาม และต้องถึงปลายทางภายใน 24 ชั่วโมง
- 7.3 เนื่องจากแม่โคนม/โคนมเพศเมียเป็นสัตว์ที่มีความเปราะบาง สภาพร่างกายของสัตว์จึงต้องพร้อมสำหรับการเคลื่อนย้าย และได้รับการปฏิบัติดูแลด้วยความทะนุถนอม
- 7.4 ห้ามขนส่งโคนมและลูกโคนมที่ไม่สามารถยืนหรือเดินได้ (Non-ambulatory) นอกจากการพาสัตว์ไปพบสัตวแพทย์
- 7.5 ห้ามใช้วิธีดึงขา หัว หรือหางของโคนมที่ไม่สามารถยืนหรือเดินได้ (Non-ambulatory) ต้องเคลื่อนย้ายโคนมด้วยยานพาหนะที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้เท่านั้น เช่น เปล/แคร่เคลื่อนย้ายโค
- 7.6 ห้ามใช้วิธีช่วยไม่ให้สัตว์เกิดความเครียด และงดการใช้เครื่องช็อตไฟฟ้า

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 8: การฆ่า

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 8:

- 8.1 ควรออกแบบ ก่อสร้าง และบำรุงรักษาโรงพักสัตว์ โดยคำนึงถึงขนาดและอายุของโคเนื้อ เพื่อลดความเครียดและโอกาสเกิดอุบัติเหตุ

- 8.2 ต้องทำให้โคนมและลูกโคนมหมดสติในทันทีและตายอย่างสงบก่อนส่งเข้าโรงเชือด
- 8.3 ห้ามใช้อุปกรณ์หยุดการเคลื่อนไหวของสัตว์ด้วยไฟฟ้า (Electro-immobilisation)

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 9: การปฏิบัติตามกฎระเบียบและความโปร่งใสมาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 9:

- 9.1 ปฏิบัติตามมาตรฐานด้านบนและได้รับการตรวจสอบโดยบุคคลที่ 3 หรือหน่วยงานภายนอก พร้อมจัดทำรายงานประจำปี เพื่อเผยแพร่ผลการตรวจสอบและความพยายามในการรักษามาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ต่อสาธารณะ